

SELMECI ÚJSÁG

Társadalmi hetilap.

Előfizetési árak.		Felelős szerkesztő	Kiadó és laptulajdonos:	Hirdetési díjak milliméter árszabás szerint.
Selmebányán:	Vidéken:	Wagner László dr.	Nádossy Ferenc	Nyitttér sora 40 fillér.
Egész évre 8 K — f.	Egész évre 9 K — f.	Selmebánya.	Zólyom.	Hirdetési és előfizetési díjak a kiadó címére Zólyomba küldendők.
Félévre 4 K — f.	Félévre 4 K 50 f.	Szerkesztőség: Deák Ferenc-utca 2.	(Telefon szám. 11.)	
Negyedévre 2 K — f.	Negyedévre 2 K 30 f.			
Megjelenik minden csütörtökön.		Főmunkatársak: A főiskola hallgatói.		Kéziratokat nem adunk vissza.

A lap tiszta jövedelmének 25 százalékát a „Főiskolai-Kör Otthona“ javára fordítjuk

A lélekarang.

Amikor valaki meghal azt huzzák meg. Hangja metszően éles, kirívó. Figyelni kezd rá mindenki. A halál gondolata végig borzong az emberen, imádkozunk, kiki a maga módja szerint. Néha a gondolkodás is imádság. A halál nagy mester, a hitetlenből hívőt, a gonoszból jámbort, bűnbánót csinál — nagyon gyorsan.

Megkondult a lélekarang a városházán is, a város polgármestere csendítette meg a legutóbbi közgyűlésen. A bányászat meghalt, a város pedig haldoklik. Más szavakkal ugyan, de ezt mondta. Az emberek nagyon hallgattak, talán imádkoztak. A hallgatás sokszor ékebben beszél a beszélő szónál is.

A föld mélyében egy hegyi manó kétségbeesett erővel üti, feszíti csákányával a piszkos, rozsdás kőveket, amikor egy tömeg leválik, lázas izgatottsággal vizsgálja, forgatja: nemes ércet talál-e benne? Amikor csalódik, fáradtan kalapál tovább — hasztalan.

A kő, mely kincset rejtett, annyi sok gazdagságot, csak értéktelen tömeg — most. A hegyi manó letörli verejtékes homlokát, fáradtan ül le a lefej-

tett halomra. Réveteg szemekkel bámul a távoli sötétbe, aztán sovány, kiaszott arcán nagy, kövér könnyesepek gördülnek végig. Hosszu hófehér szakalán úgy ragyognak mint a gyémánt.

Vége, vége van! Tör ki a nehéz sóhaj csontos kebeléből, a kincs már kifogyott. Az élet, ez a vén uzsorás gazda, most már tovább tűrni nem fog, — elkerget. Másutt is van sok manó s ezt a földet úgy szeretem. Inogó léptekkel szedi össze szerszámait, megcsókolja a földet, meg a kőveket, szomorúan körülnéz, aztán tart kifelé. Búcsuzni akar ott is.

Künn az eső permetez, sir a nagy természet. Az elborult csillagok halványan ragyognak, a komor fenyvesek sejtelmesen susognak, hegyek, völgyek némán csöndesek. Az imbolygó bányamécs fénye sehol sem látszik. Kihalt az egész táj.

A hegyi manó szomorúan néz körül itt is, letérdel és imádkozik hosszan, sokaig, könnye megint pereg. Aztán felkel, oda vánszorog a mély hegyi üreg szélére, még egyszer körülnéz és leugrik a mélybe — az öreg, a szegény hegyi manó. Meghalt a selmebányai bányászat.

Ezt jelentette be a polgármester hivatalosan az utolsó közgyűlésen. A

dologról már régen beszéltek hivatalos módon, határozat alakban azonban tudunkkal csak most először közölték ezt a város közönségével. A jelek, a sok beszéd arra vallanak, hogy a polgármesteri kijelentés ezuttal igaz alapos.

A kormány, az uzsorás élet hazai intézője, megunt a sok áldozatot, reáfizetést. Most a hasznot hajhássza. A bányászatot be akarja szüntetni városunkban is. A kvotaemelés terhei, a minden irányban fokozódó igények bírták rá erre az elhatározásra.

Abban biztunk mindig, hogy a kormány annyi munkás kezét kereset, annyi szegény bányász családot kenyer nélkül nem hagyhat. Hát nem is hagy, kitalálta a módját ennek is. Szénbányákat vásárolt s odaviszi a hasznavehető munkásokat. Itt a koldusok, a rokkantak és nyugalmazottak maradnak.

Bányászatunk, az ősi kereset forrás tehát meghalt. A régi jó idők emlékének fenntartása végett ha hagynak is itten mutatónak egy két bányászt, ha az aknákat és tárnákat nem is döntik be, — a halál már bekövetkezett, mert a föld kincset, gazdagságot többé már nem ad.

Ilyen az élet, — irgalmatlan. Amíg a föld nemes ércet öntött, nagy volt

Balatoni rege.

Irta: Ritoók Emma.

A sellő óvatosan merült fel a sima víz felszínéről, mely körülötte mind szélesebb karikákban gyűrűzte körül olajbarna testét, mint egy nagy lapos, zöldes kagyló. Még senki sem volt látható; a yacht kötélzete a magas árboefa körül már ragyogott a naptól, de lent az árnyékban a móló mellett a csolnakok még álomban pihentek.

Szemben a klub ház fehér diszei aranyossá váltak, a sötétzöld falombok csucsá aranylombbá.

A sellő egy pár pillanatra lebukott a víz alá, csak hosszú zöld haja uszott utána a felszínen, mint egy csomó zöld hinár — azután éppen a móló mellett felbukkant. Mégegyszer körülnézett s hirtelen felvetette magát az alacsony kőgátra; két barna karját kiterjesztette a nap felé, melynek fényétől aranyesillogást kapott a bőre, mint a bronz, melybe a mester tudatos művészettel nemes ércet öntött. Kissé so-

vány és szegletes, de szép volt így e fiatal test, mint egy archaikus szobor felső része. Aztán hirtelen ruganyossá, élővé vált és végigdől a kővön. A sellő kiesavarta a haját és magára terítette: mintha a földi asszony szemérmetsége öntudatlanul felébredt volna benne, amint a földet megérintette.

Megint az emberek világában volt, ebben a csodálatos, rejtélyes, érthetetlen világban, mely úgy vonzotta, mint az örvény az embereket az ő világukba.

Méregve nézett a fehérház felé, melynek ablakai este ragyognak a fényes gömbök világától s míg visszfénye ott reszket a víz legaljára be a sötétségbe, zene hangzik ki, kábitó, bus, édes zene, az üvegfal mögött emberek, fehér ruhás asszonyok egymást átölelve suhannak tova; a kis sellőnek még a visszaemlékezésre is megdobogott a szíve.

Szomorúan nézett végig a halfarkán, mely csillogó zöld pikkelyes volt, de az uszonyoknál ezüstbe játszott, csak ott, ahol ritkulni, simulni kezdett a bőr felé, keskeny csipőjén volt aranyos; amellet az

egész valami opálos fényt kapott, ha megmozdult. — De mit ért mindez a szépség, — ha ő egyszer, csak egyszer láncolhatott volna úgy, mint azok az asszonyok!

Arra Badaacsony felé a lila köd, mely a vizet összeköti az éggel és végtelen tengerré változtatja a Balatont, hátrálni kezdett, a víz nyugtalanul borzolódott fel és felülete zöld és kékkel beszótt habzó selyem színét kapta.

A köd felszállt és álomszínű hegyek látszottak a láthatáron.

A sellőnek menni kellett, itt volt a reggel. Egyetlen gyönyörű vonalú ivben bevetette magát a vízbe, messziről vakító aranyvilnak lehetett volna tartani, a habok tajtékosan felecsaptak s aztán mintha csak zöld hinár uszott volna a tó közepe felé.

A sellő türelmetlenül várta az estét, mikor megint észrevétlenül közeledhetik az emberek világához. Igaz, hogy nappal is megtette; uszva követett egy-egy csolnakot, vagy délben, mikor a forró nap alatt alig pihegett a tó, elbújt a sötétzöld sás

a hirünk, jó volt a módunk. Császárok, királyok és fejedelmek keresték kedvünket, adtak jogot és kiváltságot, később, amikor már a kincs elfogyott, inkább reménységből, mint kegyelemből pénzelték a várost. Most pedig, amikor már szegények vagyunk — rugnak rajtunk egyet.

Igen, a bányászat meghalt s most már a város is haldoklik. A góg, a hiúság ugyan még egyre tagadja ezt, de a pusztulás nyomai már erősen látشانak mindenütt és mindenben, a bukás kérelhetetlenül közeleg. Városunk, ez a festett vén matrona végnapjait éli.

Megkondult a halálharang. Imádkozzunk.

—i.

Bűn és bűnhődés.

Miféle helyzet ez? A meggyötört lélek nehéz álmában lát ilyet. A szegényes utcákon sáros gyermekek sírnak. A sarokköveken lerongyolt agg nyoszörög. A templom küszöbén éhes özvegyek kéri a mindennapi kenyeret. S a sorvasztó kór lázas betege dohos szalmazsákon várja a halált. Felhalmozta az Isten a fájdalmat ott, ahol a szívet ennyi baj tépi. Csak anyák győznek ekkora fájdalmat. S az anya tragédiája gyermeke sorsából érhető.

S fel lehet-e emelni eszméileg Selmebánya város szomorú közviszonyait e méltóságos tragédia szférájáig?

Nem.

Az elhagyott gyermekek szaporodnak. Éhségük nő. A rongyos aggok fáznak s uton utfélen koldulnak. A professzionátus imádkozók unott miatyánkjai mindig tömöttebb és tömöttebb kórusban hangzanak.

S uram irgalmazz! — a penészes falak közt napról-napra több fonyadt fizikum dől a dohos ágyba. A láz kínos álmokat diktál. A test fogy s a remény valahol itt lebeg a belváros jobbanépített falai közt. Innen vár segedelmet és hiszi, hogy vihet ilyet a külváros betegének.

A város nyomorult gyermekei szenvednek. Sirásunk mindjobban előnti a tért könnyel. A közügyek gondviselése megdöbben. Nincs erő. A nyomor legyőzte a város hatálmát.

És a közigazgatási város nem arrogálhatja magának, hogy gyámoltalan polgárai látásán támadt szomorúságában az anyák tragédiáját illető részvétet megadják neki.

A város elhagyottai és betegei megérdemlik az alamizsnát. De minden nekik vetett fillér itélettel terhes. És mentül több fillérré lesz szükség, annál több teher gyűlemlik meg a város lelkén. A bajok, — a szegénység, nyomor, elhagyatottság, betegség — a demoralizáció eredményei. A bűnös könnyelműséggel szaporított szeszessital kimérő helyek ime most kezdik meg hálátlanságukat. Vádolják erősen a közigazgatást, amely oly előszeretettel dédelgette őket.

Gyógyítsa meg a vért, az agyat a város. Mit az alkohol tönkretett. Űzze ki a tuberkulózisra való hajlamot kretinjéből. Adjon vagyont az elivott kereset helyett. Hozza rendbe a penészes szobákat. Rázza fel a dohos szalmazsákokat. Adjon pirt az arckba. Teremtse elő a józanságot. Terjessze el a munka és rendszeretetet . . .!

A hivatalos lap tervet kér a szegényügy rendezésére. Mi előállunk vele. *Ne a szimptomákat, hanem a betegséget gyógyítsuk*, Irtuk ki a betegség okait.

A szörnyű módon burjánzó italmérések között végezzen a város tallozást. Kény-

szerítse józan életre a népet. Rettenetes még kimondani is, hogy a számtalan felesleges koresma között hat szeszessputik vi-rágzik.

Amíg ilyen demoralizáló tanintézetek működnek *kontra*, addig lelketlenség a tisztos fáradtsággal megkeresett fizetések-kékből *pro* jótékonyági vámot szedni. Hasztalan adom oda egész vagyonomat, — kivált ha nincs —, ha ez egyebet nem tehet, mint a tengerbe dobott kavics. Elnyeli a víz és az ár nem kisebbedik tőle.

A magam részéről kimondom tehát a határozatot s előnyújtom a tervet: egy krajeárt sem adok a szegényügynek, amíg a putikok megrontják azt, amit én javítok.

És mintha a putikokat kárhóztatná a hivatalosnak kised statisztikája, amikor azt mondja, hoz a szegénység évről évre nő. A putikokban látom azt a tőkét, amely ilyen kamatokat hogy a városnak. Nemcsak a pénz ám, amit a munkás garasokban szur le a spirituszért, hanem az idő is, amit ezek az önképzőkörök rabolnak. Nemcsak az vagyon ám, amit foszlányokban vet ki a zsebéből, hanem az a lucrum cessans is, amit a putik kedvéért pihenő kalapács meg kapa szalaszt el. Nemesak az ám a tőke, a mi a garatón lefut, hanem a gyakorlati észis, melynek helyére odalopózik a delirium.

Nevetséges erőlködés minden szimptomagyógyítás. Mulatni a nyomorultak javára régi szokás. Már évtizedek óta üzik. S eredménye évtizedes semmi.

Pótadózni lehetetlen. Alapítványtevőink nincsenek. Pótadóval meg alapítványokkal intézményezni a nyomort, káros is. Mert az alapítványok megülik az alsó néposztály tudatát s ez nem késlekedik nyomorulttá lenni s magát az alapítvány gondjaira bizni.

közé és hallgatta a fürdő emberek zaját, de ez mindig veszedelemmel járt.

Emberiesen szerette a világot nézni. Milyen más így a világ, mint a víz alól, ahonnan még a naplemente is mint sűrű zöld üvegen látszott keresztül.

Hányféle szín ragyogott idekint. Most is ahogy félig kiemelkedett a vízből, rózsaszines-lila és világos-zöld sávok szelték át a vizet s ha hullámozott, mintha óriási kifeszített selymet mozcattatott volna az alatta rejlő hullám, a kettős színű csillogás végigfutott az egész felületen. Ott távolabb üveghegyek alatt halványan irizáló tükörben fordul meg a hegy képe. És míg a másik parton a fekete vonat végighuzza szürke füstjét és leteríti vele a színeket, ő vidáman integet az ezüst-sirályoknak.

Estefelé egy csolnak után uszott, közvetlenül a vízfelület alatt sűrű zöld haját arcára borítva, hogy csak a szeme csillogott ki.

A Balaton fodros, fenytelen felülete itt-ott megszakadt s alóla aranyos ár bugygyant elő, rajta egyetlen fehér mozdulatlan vitorla. Egyszerre a hegyek alatt is meggyuladt a víz es hosszú sávban terjedt tovább az arany-vörös égés, egy helyen szikrázóbban, másutt mintegy kék fátollal takarva.

A csolnakban ketten ültek; a férfi las-

san evezett, a leány az aranyszélű felhőket nézte; egyszerre az ő arca is vörös visszfényt kap, jön ki a nap a felhő alól, nagy óriási égő tűzcsepp és a vizet már át-hidalja az üszkös visszfény, mely behányja szikráit a zöld vízbe körülötte.

— Nézze, nézze! — szólal meg a leány és a férfi leteszi az evezőket. Lassan ring a csónak egy helyben.

— Marietta — hallatszik a férfi hangja — nemsokára elutazom.

— Tudom — felel kissé szomoruan a leány.

— Legalább busul e miatta?

— Ha kérde, akkor nem! — és elkezd nevetni.

Hogy tudnak ezek a földi asszonyok egyik pereben szomorkodni, a másikban mosolyogni — gondolta a sellő. Ő nem ismeri sem a sirást, sem a nevetést.

— Marietta, miért nem maraszt egy kicsit?

A csolnak megingott.

— Ne legyen gyerek, bocsássa el a kezem, — suttogott a leány. Haza kell mennünk, menjünk, menjünk!

— Jöjjön ki ma este a mólóra, beszél-nem kell legalább egyszer magával.

— Talán, — de most menjünk.

Erős evezőcsapások hallatszottak s a csolnak a part felé fordult, a sellő pedig

beljebb uszott a nagy csend birodalmába. Ezüstös halak suhantak el mellette, békahangu, iszapszinü viziemberek kiáltottak felé, de ő semmit sem hallott. Félig kiemelkedett a vízből s aggodalmasan nézett a sötétkék hegyek felé.

Viharfelhők gyűltek ott, de lent megszakadtak és ott a narancssárga csik kezdett égővé válni; a nap vérvörösen bukkan újra elő, a hegyek lilaszinbe kezdenek játszani, mindig világosabbak, mindig átlátszóbbak lesznek, míg végre egy améltiszt gyűrű veszi körül az opálból smaragd színűre vált vizet, s az olvasztott smaragd tóra arany emailt dob az arany ég visszfénye.

A sellő busan gondolta: ha vihar lesz, nem jöhetnek el és ő nem fogja újra hallani szerelmes beszélgetésüket. Mert hogy szerelmesek voltak az bizonyos. Mennyi mesét hallott gyermekkorra óta odalent zöld világukban az emberekről, akik a hullámokban kerestek feledést szerelmi bánatukra és a víz befogadta őket karjaiba vagy lassan ringatva vitte ki holttestüket a partra.

A sellő a fürdő felé nézett; tüzes fényben égtek a villák ablakai és a mesés, légies színekből a fák erőteljes zöldje s a föld szienabarna foltja nehézkesen, harmoniátlanul ütött ki. Az ég aranya is hi-

Gyökeres segítséget mi is tudunk. Tudunk már a képviselő választás- idején is. Szeretet képviselőnk a kortesszenálók számlái helyett fizetett volna ki egy summában csak harmincezer koronát, olesobba került volna is, meg is választották volna s a szegényház is megépülhetett volna azok számára, akik nem az általános betegség áldozatai. De az volt a baj, hogy inkább szerették itt az alkoholt, sőt megitták más pezsgőjét is, semmint okosat gondoltak volna.

Az intelligenciának is vannak évtizedes bűnei. Amit a vasut he nem hozhatott mechanikusan, az egyetemes fejlődés szellemét, azt nekik kellett volna szétterjeszteni. De nagyobb gondja volt a tanácsos urnak a népszerűség, az, hogy el ne mulassza a skriblerrel meg a mézáróssal a pertuicét meginni s a koresmáros urnak keblére borulni.

A jó példával az intelligencia adós a népnek. Mert nem igaz, hogy itt koresmanélkül nem élet az élet. Az intelligencia kovácsolta ki e város unalmát, mert belefedkezett a koresmába, míg az idők haladtak. Pedig azon a pénzen, amit a sok koresma elnyelt, lehetett volna kevés komoly szórakozó intézményt létesíteni.

Hogy Selmecekről sok pénz kimegy, az nem tagadható. A drága egyletekbe is sok pénz befagy. Sok pénz elforgácsolódik. Az erőkben nincs meg a hajlam az egyesülésre. Ezek mind rossz jelenségek. Azonban a Szanatórium, a Vöröskereszt s Gyermekliga egyesületek nem kárhoztathatók, amiért országos aparatussal dolgoznak, amért a nálunk gyűjtött pénzt a központba kívánják. Ezek az egyesületek országos bajokkal küzdenek. Az országos bajok helyi kiüté-

seit helyileg nem lehet gyógyítani. Ez már régi tapasztalat! Adjuk meg azért a leküzdendő bajok súlyosságához mértén mind-egyik egyesületnek a magáét — természetesen első sorban a Szanatóriumnak — mert, mint *dr. Stuller* főorvos mondta a szanatórium egyesület vasárnapi ülésén az a pénz, melyet mi a központba beszállítunk, előbb-utóbb ugyis visszatér hozzánk.

Egyesítsük erőinket, de ne a gyógyításban, hanem az erkölcsöt és fizikumot ápoló higiéniaiban kulmináltassuk!

H I R E K.

— **Az új törvényszéki elnök.** Ipolyrágról nyert értesülésünk szerint a törvényszék új elnökéül a nyugalomba vonult Helmbacher Nándor helyébe Martinovich István, a zólyomi kir. járásbíró vezető járásbírája van kiszemelve s kinevezését a hivatalos közlöny a közel jövőben már hozni fogja. A kiszemelt járásbíró kiváló szakismeretei, eddigi hivataloskodása alatt kifejtett óriási tevékenysége, pártatlansága és igazságszeretete folytán előreláthatólag közmegelegedésre fogja betölteni a neki szánt felette fontos helyet. A járásbíró társadalmi téren is közszeretettel és tisztelettel örvend mostani székhelyén. Kor szerint legfeljebb 46 éves, tehát még fiatal ember. Ez a körülmény is biztosítékát képezi annak, hogy a lehető újítások a törvényszék területén megtörténnek s az élet a lokális igazságügy téren is nagyobb elevenséget nyer.

— **Az erdészeti államvizsgák.** *Horváth* Sándor min. tanácsos elnöklésével október hó 28-tól f. hó november 15-ig tar-

tattak Budapesten. A vizsgalóbizottság tagjai voltak; *Fekete* Lajos min. tanácsos, ny. főiskolai tanár, *Téglás* Károly főiskolai tanár, *Bund* Károly az Országos Erd. Egyesület titkára és *Nagy* Károly főerdőtanácsos. Összesen 38-an jelentkeztek az államvizgára; ezek közül egy visszalépett. Az eredmény: 1 kitüntetéssel, 11 egyhangulag, 13 szótöbbséggel képesített s 12-öt újbóli vizsgalattételre utasítottak. Az oklevelet nyertek közt van *Hermann* Lajos (kitüntetéssel), *Glock* Géze, *Krausz* János, *Loványi* Herbert és *Papp* Gusztáv.

— **Esküvő.** *Siegbrucki Schiffert* Ferenc, özv. siegbrucki Schiffert Ferencné, született *Ridl* Laura fia, f. hó 21-én délután 4 órakor tartja esküvőjét Selmecebányán *Körös* László m. kir. erdőmester és neje *Kahllich* Vilma leányával *Valival*.

— **Erzsébet ünnepély.** A helybeli kir. kath. főgimn. ifjusága f. hó 19-én szépen sikerült zártkörű ünnepélyt rendezett boldogult Erzsébet királyné emlékére. Az ünnepély műsora a következő volt: 1. Emlébeszéd. Mondja: *Timkó* Károly főgimn. tanár. 2. Cipruslombok nagyasszonyunk ravatalára. *Lampert* Gézától. Előadja: *Stand* Nándor V. o. t. 3. Emlékezés Erzsébet királynéről. Felolvassa *Bachraty* József VII. o. t. 4. Krónikás ének. *Szabolcska* Mihálytól. Előadja: *Kozlik* Károly III. o. t. 5. A gödöllői erdő. *Pósa* Lajostól. Előadja: *Murányi* Győző VI. o. t.

— **Halalozás.** Sulyos csapás érte városunk közszeretetlen álló, derék polgárát *Borhegyi* István cukrászt. Felesége f. hó 17-én meghalt. Kedden délután kísérték nyugalomra. A temetésen nagy gyászoló közönség vett részt. A derék ember gyászában osztozik mindenki s mi is, akik ismertük a megboldogultat.

deg zöldbe ment át észak felé, a víz égése fogyni kezdett, a zöld víz beszívta a veres tüzet, fent-lent eltűnik a fény.

Nem lett vihar. Mire a hold feljött, a hullámok lenyugodtak s halk ritmusban verték a móló oldalát. Szemben a villámlámpák fénye hosszú sorban, reszkető sávbán furódott be a sötét vízbe, csak a vasut jelzőlámpája villogott sötétvörösen bele az ezüstös éjszakába. A holdfény mintha utánozni akarná a nap aranyhidját, halvány csillogással kötötte össze a partot a mólóval.

A sellő ott könyökölt a mólóhajlásnál egy kövön, ahol a fekete árnyék a legjobban elrejtette.

Messziről két fehér alak közeledett. Már a hidra értek, mert egyszerre felhangzott a magas cipősarkok gyors, apró kopogása s mellette kíséretül kimértebben a férfilépések hangja. Most már leértek a hidról, a kavics balkan nyikorgott lábuk alatt. Világosan lehetett látni az arcukat is.

Leültek a holddal szemben a kőgátra; a leány keskeny, fehér cipős lábát egy ott heverő rudra tette és a sellő elfojtott bánattal sóváran nézte a formás kis lábakat, melyek néha idegesen lökték meg a rudat.

— Nézze *Marietta*, milyen gyönyörű éjszaka. Még ez sem hatja meg?

— Azt hiszi, nem kell nekem is küzdenem, hogy el ne csábitson ez a varázs, ami úgy nem illik hozzánk? Okosaknak kell lennünk!

— Nem törődöm az okossággal. Csak azt akarom tudni szeret-e, vagy nem?

— Miért akar olyan vallomást kiereszokolni, aminek ugysem lehet folytatása? — a leány hangja megsuklott, fehér keze és karja egy pillanatra védelmezően csillant meg a holdfényben, — a másik percben a férfi karjaiban volt s ajkuk egymáson.

Olyan csend lett a természetben, a sellő visszatartotta lélegzetét, a víz elhallgatott, egy pillanat az örökkévalóságba olvadt, a sellő mintha kővé vált volna, szeme mint egy zöld kristály, mozdulatlanul meredt rájuk.

A leány felugrott.

— Örültség! — nem szabad! — legyen esze.

A férfi felállt.

— Tehát nem?

— Nem! — felelt a leány minden erejét összeszedve. — Nem szabad lett volna. Nem — nem!

Ujra csönd lett. A leány újra reszketett, a mint folytatta:

— Lássá, mi nem születünk arra, hogy szerelmi barátságot kössünk. Én nem vagyok elég gazdag magához és tönkre teném a jövőjét . . . és a magamét is. Utazzék el . . . utazzék el holnap. Ne kíséren el — magam akarok lenni.

A homok megint nyikorgott, az apró lépések végigkopogtak a hidon, aztán elhangzottak. Még egy darabig látszott a fehér ruha, az is eltűnt.

A férfi izgatottan sétált néhányszor fel-alá a mólón. A hold feljebb jött, az ezüst híd sem volt már a vizen, de ahelyett opálos fátyol kezdett szállani az egész Balaton felé. A sellő izgatottan figyelte a férfi mozdulatait. Nem, nem fogja engedni, hogy a rosszszívű leány miatt megölje magát, követni fogja ezekben a veszedelmes percekben és ha a hullámok összecsapnak feletté, ott lesz, karjába veszi, megmenti és ő sohasem fogja megtudni, kinek köszönheti az életét.

A férfi most megállt, végigsimitotta homlokát, aztán kezével egy erőyes mozdulattal tett.

— Eh! — mondta hangosan — menjünk tovább egy házzal. Gyors lépésekben ment végig a homokos uton, a híd aszfaltján keményen végigkopogott, aztán ez is elhangzott . . .

A kiss sellő meredten bámult utána . . . Nem egészen értette a dolgot, de valami kegyetlen sejtelen töltötte el a szívét, hogy ezek az emberek nem fognak meghalni a szerelemtől. Egyszerre valami melegséget érzett a szeme szögletében és egy köny, egy csodálatos fényes kis vizgyöngy hullott le belőle a nagy tóba.

A sellő addig futott az emberek után, addig kívánczozott emberi életet élni, míg a legelső, amit megkapott belőle, a család egy nagy könyeseppje volt.

— **Körmöcbányáról** jelentik; A város elhatározta, hogy villamos világitást rendez be és e végett már érintkezésbe is lépett a Ganz-féle villamossági részvénytársasággal. A főkérdést az képezi, hogy a királyi bányakincstár a megfelelő vízerőt átengedje. E végből a város a pénzügyminiszterhez kérvényileg fog fordulni.

— **Takarékpénztári tisztviselők biztosítása.** Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter elrendelte, hogy a 2400 koronánál kisebb fizetésű takarékpénztári alkalmazottakat be kell jelenteni a kerületi munkásbiztosító pénztáraknál.

— **A közigazgatási tisztviselők összeférhetetlensége.** A belügyminiszter rendeletileg utasította az összes vármegyék főispánjait, hogy a közigazgatási tisztviselők a vármegye területén bárhol, a szolgabírák pedig a járásaikban levő pénzügyintézeteknél sem igazgatósági, sem felügyelő-bizottsági tagságot nem vállalhatnak vagy ipari és kereskedelmi vállalatban nem részesedhetnek. Ha valamelyik közigazgatási tisztviselő a főispán ez irányú felhívásának haladéktalanul eleget nem tenne, ellene a fegyelmi eljárást azonnal meg kell indítani.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter a vármegyei gazdasági egyesület módosított alapszabályait a bemutatási záradékkal ellátta.

— **Altalanos tisztujtás.** Hontvármegye tisztikarának mandátuma ez év végével lejár. A főispán tehát pályázatot ír ki az összes vármegyei tiszt állásokra, a melyekre a választás a december második felében tartandó rendkívüli közgyűlésen lesz. A pályázati határidő december 10, a meddig írásban vagy személyes jelentkezéssel lehet pályázni.

— **Altmann Imre dolga.** A tüdöbetegeket támogató József kir. herceg szanatorium érdekében városunkban lefolyt gyűjtésre vonatkozólag a következő sorokat kaptuk:

Tekintetes Szerkesztő Úr!

A Selmecebányai Híradó f. hó 17-én megjelent 46. számában Richter Ede, Greguss Antal és az én aláírásommal a következő nyilatkozat jelent meg:

Nyilatkozat.

Mi alulírottak e hó 4-én déli 12 óra után a Gyurkovits-féle vendéglőben a József főherceg szanatorium javára a temetőben eszközölt gyűjtésről beszélgettünk.

Ezen társalgásunkat a szintén jelen volt Altmann Imre gazdasági tanácsos csöndesen hallgatta.

Nem igaz tehát, hogy Altmann Imre a szanatoriumról vagy annak javára eszközölt gyűjtésről elítélőleg nyilatkozott volna vagy, hogy pláne azt mondta volna „ostobaság“.

Ezt az igazsághoz hiven kötelességünk kijelenteni.

Selmecebánya, 1907. november 15.

Urbán Antal s. k. Richter Ede s. k.
Greguss Antal s. k.

Ezen közlemény a tényeket és az igazságot egészen nem fedi s ezért szükségesnek tartom a magam részéről helyreigazítani.

Altmann Imre ur is résztvett abban a társalgásban, mely a szanatorium ügyéről folyt s arra megjegyzéseket is tett — saját nyilatkozata szerint is, — hogy milyenneket, azt nem tudom, mert az élénk beszélgetésben Richter Ede urral voltam elfoglalva.

Altmann Imre félrefordulva valami keményebb megjegyzést tehetett, mert a szomszéd asztalnál ülő urak, akik ezt hallgatóság nélkül kénytelen voltak meghallani, szemmel láthatólag felháborodtak.

A társaságombeliek távozása után, a szomszéd asztalnál ülő urakhoz ímentem s a tőlük hallott erős kritika felett magam is visszatetszésemnek adtam kifejezést.

Magát ezt a kitétel „ostobaság“ nem hallottam.

Selmecebánya, 1907. november hó 19-én.

Tisztelettel

Urbán Antal s. k.

Ezt kommentár nélkül közöljük.

— **A magyar kegyes tanítórend névtára** az 1907/8. tanévre a minap jelent meg bő tartalommal. Kimutatása szerint a rendnek jelenleg 395 tagja van, — négy: *Rachbauer* József dr., *Pachinger* Alajos dr., *Bacskor* István és *Guba* Pál a selmeci rendházban — akik az 1906/7. tanévben 8962 diákot tanítottak 18 fő s 6 algimnásiumban, 2 nép- s 1 fiu- és leányiskolában. A tanulók száma 57-el volt nagyobb, mint az előző évben, mégpedig a legtöbb 810, a szegedi főgimnásiumban. E tekintetben a selmeci gimnázium a 17-ik helyen áll. Amennyiben a múlt tanévben 174 tanulója volt. Az érdemes rendnek legidősebb tagja a Kalocsán 1813-ban született Kustár Ignác. Tagjai sorában az alábbi hontmegyei nevekkel találkozunk: Horváth Sándor Nádas, Koczián Lajos Hidvég, Körösi Albin Selmec, Ormándy Miklós Tölgyes, Pachinger Alajos Steffultó Prórai Antal Lissó, Ruppensberger Vilmos Bélabánya és végül Schultheisz Vince, aki Szobon született.

— **Az alkohol az iskolából.** Világszerte megindult a küzdelem az idegeket emésztő, pusztító mérgek ellen. Az alkohollelles mozgalom Magyarországon is terjedni kezd. Most már a kormány vette kezébe a küzdelem okszerű szervezését s különösen az ifjuság védelmezését tűzte ki feladatául. — Apponyi Albert gróf közoktatásügyi miniszter, hogy alapos, körültekintő ovóintézkedéseket tehessen, előbb statisztikát kíván összeállíttatni, hogy mennyire van elterjedve az alkohol élvezete az ifjuság körében s hogy mily hatással van az ifjuságra. E célból az összes középiskolák igazgatóit felszólította, hogy a tudomány érdekében készítsenek statisztikát az ifjuság alkohol fogyasztásáról. E felhívás folytán több állami főgimnásiumban már megkezdtek a statisztika egybeállítását.

— **Rözszeszedés.** Azon nehézségekre való tekintettel, amelyek a tüzelőanyag beszerzése körül az ország nagy részében tapasztalhatók, a földm. miniszter felhatalmazta a közigazgatási erdészeti albizottságokat, hogy az állami kezelés alatt álló erdők birtokosainak a földön fekvő száraz és hulladékfa összegyűjtését és az erdőből való kiszállítását az erdővédelmi szempontból netán szükséges kikötések

mellett egyelőre a most következő téli időszakban mindenütt, tehát még olyan erdőkben is engedje meg, amelyekben ezt a használatot az érvényben levő rendszeres vagy ideiglenes gazdasági üzemtervek kifejezetten meg nem engedik, illetőleg ez idő szerint tiltják. Ez a rendelkezés vármegyénkben is sokat fog enyhíteni a tűzifa mizériákon.

IFJUSÁG.

Ha majd kidülök.

Ha majd kidülök én is egyszer,
Mint névtelen közkatona.
Ha majd végképpen kimerülök
S nem kell dolgozni már soha:
Vigyetek el a városomba,
Temessetek a lankás dombra,
Szőlőkert volt, de kiveszett
S az embereknek kertje lett.

Aludni jó lesz ottan nekem,
Az édes szülőföld alatt,
Melyből az anyém nem lett semmi,
Csak az a keskeny földdarab.
Ismerős szél zug ott fölöttem,
Jó szellemek járnak közötttem
És hozzá is közel leszek,
Ki a világha kergetett.

Szombatos Elemér.

A Gyorsiró Kör folyó hó 18-án tisztújító közgyűlést tartott. A megalakult választmány a következő: elnök: Váczy Mihály; alelnök: Pantó Béla, titkár: Kilezer Mihály, pénztáros: Häuszler Zsigmond, ellenőr: Toponarszky Pál, jegyző: Balás József, vál. tagok: Koós Béla és Reich Henrich, előadók: Váczy Mihály és Kilezer Mihály. A gyorsirói órák kezdőknek szerdán és pénteken, haladóknak hétfőn 6--7 óráig.

Az Erdélyi Kör. Schillinger Béla elnök vezetésével kedélyes nedves estélyt tartott. Vendégekül jelen voltak: Veres Ferenc főjegyző, Grohmann Jenő és Hank József számellenőrök, Schopp Adolf volt erdélyi köri elnök. A kedves estély vig hangulatban éjfélutánig tartott.

A Főiskolai Zenekar f. hó 16-án tartotta alakuló próbáját Pánrok Béla kar-nagy vezetése s a tagok szép számú részvéte mellett.

A Főiskolai Kör f. hó 18-án este tartotta november havi rendes gyűlését a tagok szép számú érdeklődése mellett. A gyűlés lefolyása a következő. Elnök előterjeszti részletes jelentését, melynek kapcsán megemlíti, hogy számos személyesen elintézendő ügy rendezése végett szükségesnek mutatkozik egy bizottságnak kiküldése Budapestre, melynek célja volna egyfelől a budapesti Mensák és egyetemi zászlóaljok szervezetének tanulmányozása, másfelől a pénzügy-, földmívelésügyi-, honvédelemügyi miniszterekhez intézett kérvények személyes átadása s egyéb köri ügyek elintézése. A közgyűlés szükségesnek is találta ezen ügyek elintézése végett az elnök és főtítkár kiküldését. A

tisztviselők jelentései közül a lapkezelő részletes jelentése érdemel említést, miután a választmány azon határozatának eredményéről számol be, melynek értelmében az összes napi és szépirodalmi lapokhoz kérvény intézendő kedvezmények megadásáért. Jóleső örömmel jelenti, hogy a kért kedvezményt a Pesti Hírlap kivételével az összes lapok megadták a kör anyagi viszonyaira való tekintettel. Más apró ügyek elintézése után elhatározta a közgyűlés a főkönyvtáros indítványára, hogy december hóban könyvtára javára mulatságot rendez, hogy ez uton is segítsen anyagi helyzetén, bizva a nagyközönség jóindulatú támogatásában. A gyűlés éjféli után ért véget.

Köri élet. Az ifjuság új otthonában igen mozgalmas élet uralkodik, a tagok szép számmal keresik fel a nap minden órájában szórakozást keresve és találva. A napokban kezdetét vette a sakk kedvelők számára rendezett sakkverseny, s a közel jövőben a billiárdverseny is megkezdődik.

Diákkongresszus. A budapesti főiskolák és egyetemek ifjúsági elnökei és delegáltjai mint a múlt számunkban megírtuk f. hó 27-től 30-ig diákkongresszust tartanak. Főiskolánk hétfőn tartott közgyűlése kimondta, hogy ezen a kongresszuson nem képviselteti magát s azon nem vesz részt. A Selmecbányai Híradó híre tehát légből kapott.

APRÓSÁGOK.

A vasuti ügy.

Ugy látszik a főispán nem annyira nekünk akar vasutat szerezni, mint inkább magának — előmunkálati engedélyt. Sohasem hittük volna, hogy a pénzdrágaságnak és hitelmegvonásnak ilyen eredményei is lehetnek.

Óh jaj nekünk, óh jaj nekünk.
Beborult bájoló édenünk.

Egy cáfolat hatása.

A tüdőbetegeket támogató József kir. herceg szanatorium ügyében Altmann Imre érdekében Richter Ede, Gregus Antal és Urbán Antal urak nyilatkoznak. Azt mondják: nem igaz, amit Altmann Imre urról irtunk.

A nyilatkozat megtette hatását. Most már mindenki meg van győződve arról, hogy — igazságot irtunk. Fene módon hisznek ezeknek az uraknak.

Egy városházi nóta.

Még azt mondják: az orromon
Hogy piros bor virág nagyon
Lám! piros a liba orra,
Pedig borba so'se mártja

Csuhajja!

Meg azt mondják ingadozom
Pedig én bort so'sem iszom.
Lám! a nád is ingadozik,
Pedig mindig vizet iszik.

Csuhajja!

Ugy-e, kérem, ez is jó cáfolat?

MULATSÁGOK.

A kereskedő ifjak táncsal egybekötött estélye folyó hó 17-én zajlott le közepes sikerrel. Hogy a siker nem volt teljes, annak okát nagyrészt a rendezőségnek abban az intézkedésében látjuk, mely a közönség fülét alapos próbára tette. A *körmöcbányai rezlősöknél* rosszabb cigány már ősidők óta nem járt városunkban. Ugy látszik a kereskedő ifjak is azt tartják: csak az jó a mi idegen. A mulatság 3 órakor ért véget.

EGYLETI ÉLET.

Szanatórium gyűlés.

Megjelentek: *Dr. Tóth Imre* az egyesület helyi választmányának elnöke, *Árkosy Ferencné*, *Horváth Kálmánné*, *Tóth Imre dr.né*, *dr. Stuller Gyula*, *Horváth Kálmán polgármester*, *Arthold Géza*, *Sztancsai Miklós*, *Szép Géza* az egyesület pénztárosa, *Urbán Antal titkár*, *Székely Ferenc*.

Dr. Tóth Imre elnök megnyitva az ülést, vázolja az egyesület célját. Az egyesület célja az, hogy a tuberkulózist kiirtsa. Magyarországon félmillió ember szenved tuberkulózisban. Évenként 70000 ember hal meg. A halandóság egyre szaporodik. A tuberkulózis tehát néppusztító ellenség. Ellene küzdeni kell. És lehet is, amíg a baj el nem hatalmasodott. Erre valók a szanatóriumok. Külföldön a halandóságot harminc év alatt felére redukálták. A szanatóriumban a beteg megtanulja, hogy éljen, hogy táplálkozzék s hogy semmisítse meg a ragályt, melyet teste termel.

A tuberkulózis ellen egyesek, testületek városok nem küzdhetnek. Országos küzdelem kell. Ilyet tervez és művel a József kir. herceg szanatórium. Céljára az országban mindenütt gyűjtenek. Az országban több helyen fognak szanatóriumokat létesíteni. A munka lassan megy. Szónok személye iránt akkora a bizalom s tisztelet a központban, hogy ezen a réven biztosra veszi, hogy Selmecen sikerülni fog neki a központ segédelmével szanatóriumot létesíteni.

Ezután az eszme [propagálásáról és a gyűjtés mikéntjéről] szólt. Felteszi a kérdést, hogy a választmány erre nézve mit ajánl. Majd a Selmecbányai Híradó helytelen felfogására utal: Nincs baj abban, hogy mi pénzünket a központba küldjük, mert helyileg küzdeni lehetetlen. Küzdeni pedig kell, főleg nekünk magyaroknak, mert — fejezi be frappáns hatással — kevesen vagyunk! (Zajos éljenzés.)

A titkári jelentés után a pénztáros beszámolója következett. A vagyoni állapot a következő:

Bevétel: 631 K 60 f. Kiadás 567 K 56 f. Tagsági díjak 486 K. — Beszállítva a központba 500 K. — Virágszál címén begyűlt 145 K 60 f. Utalványra történt kifizetés 67 K 56 f. Készlet 64 K 04 fil.

Dr. Stuller főorvos reális alapokon nyugvó hozzászólása után a választmány elfogadja *Horváth Kálmán* igazán leleményes indítványát, hogy a központból kapott ridikülökből adjanak a fő- és középiskoláknak egyet-egyét pénzgyűjtésre. Atöbbi ridikülöket a helybeli nőegyleteknek megfelelő számban, hogy ők saját választmányukban

összák szét. Ugyanezen egyetek vállalják el a taggyűjtést. Mulatságot csak egyet, de előkelőt rendezzenek.

Az ülés fél 5 órakor ért véget.

— **Az Országos Gyermekvédő Liga selmeci fiókja.** *dr. Stuller Gyula* főorvos elnöklésével folyó hó 17-én vasárnap délután a városháza tanácstermében választmányi gyűlést tartott, melynek tárgysorozatát egyfelől a tisztviselők jelentése, másfelől a szegénysorsu elemi iskolások felsegélyezése képezte. A képviselők jelentése folyamán a pénztáros előadta, hogy az egyesület ez idei bevétele 1897 kor. 84 fill., mely összegből 583 K. használható fel segélyre, míg, tavaly csak 500 K volt jótékony célra fordítható. Az egyesület a rendelkezésére álló összegből az idén is körülbelül 45 szegény sorsu gyermeket fog egyrészt cipővel, másrészt ruhával ellátni, sok szűkölködőnek lehetővé téve, hogy a hideg téli időben meleg ruhában és cipőben látogathassák az iskolát.

Meglepi a szülőket

a SCOTT-féle Emulsio hatása minden alkalommal, ha azt angolokorban szenvedő gyermeküknek adják. A SCOTT-féle Emulsio feltűnő, gyorsan gyógyítja és izmosítja a gyermeket,

erősíti a csontokat

és elősegíti fejlődésüket. Ily rendkívüli gyógyhatás valóban csak ilyen kiváló szerrel érhető el. A SCOTT csakis elsőrendű akatrészeket tartalmaz s az eredeti SCOTT-féle eljárás okozza, hogy hatásában felülmulhatatlan és nemcsak fiatal és öreg, hanem még a halál küszöbén hitt gyermek is könnyen emészti.

:: :: :: :: :: :: :: :: ::
Egy eredeti üveg ára 2:50 kor.
Kapható: minden gyógyszertárban.
Az Emulsio vásárlásánál a Scott-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni:
:: :: :: :: :: :: :: :: ::

KIS KOMÉDIÁK.

Uri kabaret.

A fővárosi sajtó sokoldalú magyarázattal fűszerezve regisztrálja azt a hírt, hogy ott *uri-banda* alakult. A cigányvilág eddigi privilégiumát, a muzsikaszót az uri osztály megélhetési forrásává avatták. És a vállalat — ugymond a hír — sikerült.

Ám ezt a szenzációt mélységes homályba dönti egy újabb frappáns selmeci vállalat.

Hank Jóska (szókirály és távpénznök) hiteles értesítésünk szerint épülve az uri banda sikerein *uri kabaretet* alakít. Mióta a zengerájt kabaretnek hívják ilyent nem látott a világ.

Bemutatóba közöljük a megnyitó est fényes műsorát:

1. Megnyitó dal. Be szeretnék rámás csizmát viselni. Énekli a polgármester.

Ujrászás esetén egyveleg a Madarász operettből.

2. Költemény. Ejnye mi az isten nyila, üres már a láda fiá . . . Előadja a köri pénztáros.
3. *Pallavicini* (távképviselő). A t. házban elmondott beszédeiből ad kivonatot.
4. *Greguss* (távevő). Kerek ez a zsemle. Ujrászás esetén macsicsot lejt.
5. *Altmann* (távívó). Értekezik az antialkoholizmusról és az alkoholizmus káros következményeit mutatja be.
6. *Wagner László* (táv szerkesztő) Nagypénteken mossa holló a fiát, ez a világ kigyót békát rám kiált.
7. *Kuti* (távdetektív) Wagner áriákat dudol.
8. *Rektor* (távgyalogló, gőzcilinderrel a fején) Greguss lőerejét számítja ki.
9. *Jezsovits* (szokása szerint rövid). Nyelvében él a nemzet.
10. *Richter Ede*: Spíritiszta mutatóványok. Egy még felnem fedezett Kőburg családtag születésének okairól *nyilatkozik* levéltári adatok alapján.
11. *Lits Gyula*. A honti vasutkirály bemutatja a legújabb váltószerkezeteket.
12. *Alsópátikus*. Szerenád a „*Kubányi*“ operából. Beteg az én szívem lája, nincsen annak patikája.
13. *Winterstein*. Keresztelőt tart.
14. *Finkelstein*. Rózsa mellett, rózsa mellett szép a piros tulipán!
15. *Joerges*. Az ember tragédiáját adja elő diszkötésben.
16. *Ciczka*. Állati hangokat utánoz.
17. *Tuka*. Választási induló. Előadja — zongorán.
18. *Vojtás*. Az új földesurból mond el részleteket.
19. *Schultz*. Isten áldd meg a magyart! és egyéb hazafias dalok.
20. *Pogány*. Kalocsa Róza illemkönyvét ismerteti.
21. *Baán tata*. Mérgelődik.
22. *Hauk Jóska*. Kolompol.
23. *Ravasz úr*. Három rövid szívat veszek, ha rágyujtok nagy ur leszek . . .
24. *Tüzoltó János* főparancsnok. A reformált párbaj kódexet ismerteti.
25. *Sulzer Horácius*. Darwin teoriáját mutatja be írásban és képen.
26. *A kedélyes tarokk parti*. Kacagtató jelenet. Előadják:

Pallavicini Ravasz dr. Ungár sághi Balogh László	}	urak
---	---	------
27. *Schwartz papa*, Megfejtí a főiskolai kör egyenletét.
28. *Pista bácsi*. Meghámoz egy theodolitot és hátra metsz.
29. *Fodor László*. Meghatározza kis Balás valódi nagyságát. (Egy képsikon való ábrázolás.)
30. *dr. Tóth*. Tele lesz a város akácfavirággal. Ének.
30. Záradéku nagy bohózat.
Hatszász magyar nemzeti borotva, vagy a mikroszkop titkai. Diszletezés Kővessy Ferentől. Szappanok és borotva szíjak ugyanonnan.

A szereplők valamennyien *Farkas Fém-Szilárd* egyenruha feltaláló jelmezeiben jelennek meg.

Jegyek előre válthatók Óváry Kálmán nagytőzsdéjében.

Mchacius.

Szerkesztői üzenetek.

Lótusz. Szeretnénk önnek hosszabban írni, időnk azonban jelenleg rövid. A költeményben bájos költői lélek jelentkezik, azonban a forma még nem egészen megfelelő. A világért se hagyja abba a próbálkozást, mert a helyes formára és a verselő képességre gyakorlat után még szert lehet tenni, míg költői lélekre — ha ez nincs meg — soha.

HIRDETÉSEK.

Felhívás.

„Az első selmecebányai ing- és fehérneműgyár részvénytársaság“ részvényeseit tisztelettel felkérjük, hogy az alakuló közgyűlés határozata folytán részvényeiknek f. évi december hó 1-én esedékes 30%-át és alapítási költség címén minden részvény után járó 5 koronát a selmecebányai kereskedelmi és hitelintézet részvénytársaságnál lefizetni sziveskedjenek.

Megjegyezzük, hogy azon részvényesek, kik a fizetést a kitűzött határidőre nem teljesítik, a kitűzött határidőtől kezdve 6 százalékos késedelmi kamatot tartoznak fizetni. Amennyiben pedig valamely részvényes a fizetést a kitűzött határidőtől számított 30 nap múlva sem teljesít, az igazgatóság a késedelmeket a fizetésnek 8 nap alatti teljesítésére ajánlott levélben felhívja.

Azon részvényeket, melyekre a fizetés ekkor sem teljesítették, az igazgatóság semmiséknek nyilváníthatja és a megsemmisített részvények tulajdonosai a már teljesített befizetések tekintetében (a keresk. törv. 153. §. rendelkezéseinek fentartásával) minden igényüket elvesztik. Az igazgatóság a megsemmisítettek helyett új részvényeket bocsáthat ki; az ekként eredményezett többlet a társaság tartalékához csatolandó.

Selmecebánya, 1907. évi november hó.

Teljes tisztelettel

1—4

„Az első selmecebányai ing- és fehérneműgyár részvénytársaság“ igazgatósága.

Egy jó házból való izraelita fiu

TANONCUL

felvétetik röktöni belépésre

Thaus Márton vegyeskereskedésében

ZÓLYOM.

Selmecebánya

és

Hont vármegye

közügyeinek

őszinte és bátor

szószólója

a

Selmeci Ujság.

Szerkesztőség:

Selmecebánya, Deák Ferenc-u. 2.

kiadóhivatal:

Nádossy Ferenc Zólyom,

hová a hirdetési díjak s vidéki

előfizetési pénzek küldendők.

